

המזבח הקרוי מזבח שנלר עמד מאז 1911 בקפלה של "בית היתומים הסורי" במערב ירושלים. מוסד סוציאל-פדגוגי זה, שהוקם בשנת 1860 ע"י המורה יוהאן לודוויג שנלר מוורטמברג, התפתח עד למלחמת העולם הראשונה לכדי פנימיה אוונגלית ומוסד חינוכי לנוער מקומי וארמני מהגדולים והחשובים במזרח התיכון. השטח והמבנה של בית היתומים הסורי, שנסגר בשנת 1939 ע"י הבריטים, שימשו מאז - בתחילה את הצבא הבריטי והחל מ-1948 את הצבא הישראלי - כמחנה צבאי. המזבח נפל לתהום הנשיה לאחר 1952, עד שנתגלה מחדש ב-2009 והוצב שוב בכנסיית העליה השמימה הווילהלמינית בהר הזיתים (מתחם אוגוסטה-ויקטוריה). ואולם, עיטורי הפסיפס שלו נעלמו ברובם או ניזוקו. בתחילת 2011 עלה בידי לרתום את מעצב הפסיפס הלמוט מְנָקָה משולצנדורף ליד ברלין למשימת שימור הפסיפסים שעל המזבח. ליוויתי אותו בתהליך התכנון; הערכנו את הנזקים והכנו יחד טיוטה לתהליך. בנוסף, ערכתי תחקיר בנושא ההיסטוריה של המזבח ועיטורי הפסיפס שלו. תחקיר זה הוביל לגילוי, כי ההיסטוריה של בית היתומים הסורי ו"בתי הספר שנלר", שעודם קיימים כיום בלבנון ובירדן, הוכוונו והונחו מתוך קלן במשך 80 שנה.

—
תרגום: מיטל סנדלר